

EUROPEES PARLEMENT

2009 - 2014

Begrotingscommissie

2013/0315(NLE)

18.11.2013

ADVIES

van de Begrotingscommissie

aan de Commissie visserij

inzake het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende de sluiting van het tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Marokko overeengekomen protocol tot vaststelling van de vangstmogelijkheden en de financiële tegenprestatie waarin is voorzien bij de partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen beide partijen
(COM(2013)0648 – C7-xxxx/xxxx – 2013/0315(NLE))

Rapporteur voor advies: François Alfonsi

PA_Leg_Consent

BEKNOPTE MOTIVERING

Op basis van het mandaat van de Raad heeft de Europese Commissie met het Koninkrijk Marokko onderhandelingen geopend met het oog op de verlenging van het protocol bij de partnerschapsovereenkomst inzake visserij tussen de Europese Gemeenschap en het Koninkrijk Marokko. Ter afronding van deze onderhandelingen hebben de onderhandelaars op 24 juli 2013 een ontwerp van het nieuwe protocol geparafeerd. Het nieuwe protocol bestrijkt een periode van vier jaar vanaf de inwerkingtreding ervan.

Het voornaamste doel van het protocol bestaat erin vaartuigen van de Europese Unie in de wateren van het Koninkrijk Marokko vangstmogelijkheden te bieden binnen de grenzen van het beschikbare overschot.

Overeenkomstig artikel 43, lid 2, en artikel 218, lid 6, onder a), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie kan het Europees Parlement zijn goedkeuring geven of weigeren.

Het vorige protocol, dat voorlopig wordt toegepast sinds 28 februari 2011, verwierf geen instemming van het Parlement.

Het nieuwe protocol voorziet voor de gehele periode in een totale financiële tegenprestatie van 120 584 000 EUR, en voor de gehele periode in 120 000 000 EUR voor instandhouding en beheer van natuurlijke hulpbronnen. De jaarlijkse financiële tegenprestatie van 30 000 000 EUR bestaat uit: a) een bedrag voor de toegang tot de Marokkaanse visserijzone van 16 000 000 EUR en b) steun voor de ontwikkeling van het sectorale visserijbeleid van het Koninkrijk Marokko ten bedrage van 14 000 000 EUR. Deze steun is in overeenstemming met de doelstellingen van het nationale visserijbeleid, en meer bepaald met de behoeften van het Koninkrijk Marokko op het gebied van de bestrijding van illegale visserij.

Wat de inhoud betreft, ziet de overeenkomst er als volgt uit:

Soort uitgaven	2014	2015	2016	2017	Totaal (€)
Beleidskredieten	30 000 000	30 000 000	30 000 000	30 000 000	120 000 000
Administratieve uitgaven	131 000	131 000	131 000	191 000	584 000
TOTAAL	30 131 000	30 131 000	30 131 000	30 191 000	120 584 000

De rapporteur is van oordeel dat dit protocol om diverse redenen uiterst problematisch is, met name:

- Ernstige twijfels over de kosten-batenaspecten van de overeenkomst.

Het vorige protocol vertoonde een zeer lage kosten-batenverhouding doordat maar weinig gebruik werd gemaakt van de overeengekomen vangstmogelijkheden. Uit een beoordeling

namens de Commissie blijkt dat de kosten van de overeenkomst zeer hoog waren in verhouding tot de werkelijk opgenomen vangstmogelijkheden. De geraamde omzet van de Europese vloten bedroeg 30,2 miljoen EUR, d.w.z. slechts 0,83 EUR voor iedere door de EU geïnvesteerde euro. Uitsluitend op basis van de indicator rijkdom verwezenlijkt door Europese reders voor wie de overeenkomst geldt (al dan niet rechtstreekse meerwaarde voor de EU), blijkt dat de kosten-batenverhouding voor de EU-investeringen nog minder indrukwekkend was: iedere geïnvesteerde euro leverde slechts 0,65 EUR aan meerwaarde op. Deze cijfers liggen ver onder het niveau van dienovereenkomstige indicatoren voor andere visserijovereenkomsten.

Uit deze cijfers blijkt duidelijk dat deze overeenkomst vanuit financieel oogpunt niet doelmatig was. In het beoordelingsverslag wordt geconcludeerd dat de overeenkomst qua economische rentabiliteit de minst geslaagde is van alle bilaterale partnerschapsovereenkomsten inzake visserij.

De Commissie heeft helaas geen overtuigend bewijsmateriaal overgelegd waaruit kan blijken dat de kosten-batenverhouding in de nieuwe overeenkomst zou toenemen.

- Twijfels over de naleving van het beginsel dat enkel op overschotten wordt gevestigd.

In de overeenkomst zijn er eveneens ecologische problemen die aanleiding geven tot verontrusting. Van de elf demersale bestanden waarop in Marokkaanse wateren wordt gevestigd, zijn er vijf waarschijnlijk overbevestigd (heek, Spaanse zeebrasem, achtarmige inktvis, pijlinktvis, Noorse garnaal), zijn er vier kennelijk volledig geëxploiteerd (gewone zeebrasem, grootoog tandbrasem, zeebrasem, diklip knorvis), terwijl twee bestanden onvoldoende konden worden geanalyseerd omdat gegevens ontbraken (zwarte heek, kortvinnige pijlinktvis). Het feit dat deze bestanden vrijwel geheel leeggevestigd zijn, toont aan dat niet de hand wordt gehouden aan het beginsel dat EU-vaartuigen uitsluitend vissen op overtollige bestanden.

Ook hier is het niet duidelijk hoe de nieuwe overeenkomst deze kwestie denkt aan te pakken. Verder is het opmerkelijk dat de Commissie beweert dat de nieuwe overeenkomst rekening houdt met de kwestie van overbevestiging, terwijl er geen recente wetenschappelijke beoordelingen voorhanden zijn over de situatie van de visbestanden in de Marokkaanse wateren.

- De overeenkomst negeert totaal de kwestie van de Westelijke Sahara.

Naast bovengenoemde economische, ecologische, milieutechnische en andere tekortkomingen van het protocol, zijn er omstreden juridische problemen met betrekking tot de Westelijke Sahara – een gebied dat door Marokko wordt bezet. In dit protocol gaat het erom of het protocol al dan niet rechtstreeks ten goede komt aan het Sahrawi-volk, zoals de Juridische Dienst van het Europees Parlement heeft gevraagd. De desbetreffende documentatie bij het protocol verschaft geen opheldering voor deze gevoelige kwestie, en blijkbaar heeft de Commissie het Sahrawi-volk nooit om inbreng of instemming gevraagd om in zijn wateren te mogen vissen.

Een andere opmerking betreft het feit dat Marokko geen exclusieve economische zone vóór de Westelijke Sahara heeft afgekondigd. Strikt juridisch gezien betekent dit dat de EU Marokko betaalt om in internationale wateren te mogen vissen.

Kortom, de rapporteur is van mening dat op het gebied van efficiëntie, doelmatigheid en regelmatigheid heel wat vragen kunnen worden gesteld bij de overeenkomst zoals deze nu voorligt.

De Begrotingscommissie verzoekt de ten principale bevoegde Commissie visserij het Parlement voor te stellen zijn goedkeuring te geven.

UITSLAG VAN DE EINDSTEMMING IN DE COMMISSIE

Datum goedkeuring	14.11.2013
Uitslag eindstemming	+: 23 -: 9 0: 0
Bij de eindstemming aanwezige leden	Jean-Luc Dehaene, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Salvador Garriga Polledo, Ivars Godmanis, Ingeborg Gräßle, Lucas Hartong, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Sergej Kozlík, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Jan Mulder, Juan Andrés Naranjo Escobar, Nadezhda Neynsky, Dominique Riquet, Alda Sousa, Derek Vaughan, Jacek Włosowicz
Bij de eindstemming aanwezige vaste plaatsvervanger(s)	François Alfonsi, Maria Da Graça Carvalho, Frédéric Daerden, Edit Herczog, Paul Rübig, Peter Šťastný
Bij de eindstemming aanwezige plaatsvervanger(s) (art. 187, lid 2)	Pablo Arias Echeverría, Jean-Paul Basset, Arkadiusz Tomasz Bratkowski, Zdravka Bušić, Jolanta Emilia Hibner, Helmut Scholz, Tadeusz Zwiefka